

Naši klubi tekom I. 1931

SLOVENSKA LIGA.

3. ISSK Maribor. Prvak Maribora je v jesenskem prvenstvenem tekmovalju v podsavezni ligi s 7 točkami od dosegljivih 10 zasedel tretje mesto, tik za Primorjem, ki ima pri enakem številu točk nekaj boljšo goldiferenco, in za Ilirijo, ki stoji z eno točko več na čelu tabele.

SSK Maribor se je v podsavezni ligi uvedel z efektno zmago nad Ilirijo v izmeri 6:2. Uspeh je bil zaslužen, dosežen z velikim članom in požrtvovalnostjo. V moštvo ni bilo slabe točke,

mi klubi obstoja le minimalna razlika v točkah in čisto negotovo je, kateri dve moštvi se bosta kvalificirali za reprezentanta Slovenije v državni ligi.

Pred Ilirijo ima Maribor to prednost, da že nekoliko sezon razpolaga s stalno, v jedru neizpremenjeno garnituro, ki se je sčasoma tehnično zelo izpopolnila ter sijajno vigrala. Sicer ima le enega igrarja večjega formata, vodjo napada Bertoncija II, ki se odlikuje z vzornim obvladanjem žoge, dobrim pregledom nad igro, hitrim izrabljanjem nasprotnikovih

Moštvo I. SSK Maribor.

borilo se je kakor en mož in predvedlo izvrstno skupno igro, ki je prišla spricho nedisponiranega nasprotnika še bolj do izraza.

Po tem velikem uspehu nad najnevarnejšim rivalom so se Mariboru upravičeno pripisovale najboljša šansa, da doseže podsavezno prvenstvo, za katero se mariborski prvak z vsemi predpogoji, toda s premalo sreče že nekoliko let zastoj bori. Tudi letos moštvo ni prizaneslo svojim pristašem z razočaranjem. Dočim se je Ilirija po prvem neuspehu znašla in ga popravila s sigurnimi zmagami nad ostalimi konkurenti, ni mogel Maribor niti v eni svojih nadaljnjih prvenstvenih tekem ponoviti ige iz prvega kola. Moštvo je popustilo, zlasti v krilski vrsti in obrambi se je pojavilo čimdalje več ranljivih točk. Precej s težavo je dosegla zmago nad Svobodo v Ljubljani s 5:3 in neodločen rezultat 1:1 proti Primorju. Bolj sigurna je bila zmaga nad Atletiki v Celju s 4:1, niso pa moči več zadoščale za nadvladanje lokalnega rivala, mariborskega Železničarja. Enako kakor v prvem kolu Ilirija, je moštvo Maribora tu nastopilo nekompletno in slabo razpoloženo, kar je omogočilo nasprotniku, da se je povzpelo do izjemne forme ter, z velikim elanom in požrtvovalnostjo odločil borbo s 3:1 v svojo korist. Vsled tega neuspeha so se mariborskemu prvaku šanse, da doseže podsavezno prvenstvo občutno zmanjšale, neposredna posledica pa je bila, da se je moral umakniti s prvega mesta tabele na tretje. S tem je postala borba za podsavezno prvenstvo, ki se bo nadaljevala prihodnjo spomlad, zopet povsem odprta. Med prvoplasiranimi tre-

napak ter sigurnim, plasiranim strelom. Toda tudi ostalo moštvo, čeravno je dobra povprečnost, je izenačeno in kot rečeno, dobro vigrano ter je s svojo dosledno kombinacijsko igro premagalo že marsikatero močnejšega nasprotnika. Temu nasproti pa zaostaja moštvo Maribora za vodilnima ljubljanskima kluboma v pogledu rutine in vsled svojega manj koristnega sistema igre. Pri modernem sistemu igre vodi hitro pridobivanje terena z dolgimi predložki in samostojnimi akcijami pred golom lažje do uspeha kakor pa počasno premikanje napadalne mašinerije v kratkih pasih in kombiniranju na ozkem prostoru, katerega se moštvo Maribora še vedno rado poslužuje. Tudi padejo taka mehka kombinacijska moštva hitreje iz koncepta, kadar so primorana nastopiti v spremenjeni postavi ali če en del moštva ni na višku. Spominjamo se še nastopov Maribora v Ljubljani tekmo predteklih let, ko navzlic boljši tehniki in večji vigranosti radi premehke igre ni moglo priti do uspeha. Posebno v napadu je manjkalo predornosti in strela: kombiniralo se je brez kraja in ni bilo strelca, ki bi izkoristil še tako dobro izdelano šanso. V tem pogledu smo mogli v zaključenem jesenskem prvenstvenem tekmovalju opaziti znatno zboljšanje, prodornost napada je napredovala, strelja se več in boljše, vendar se še vedno premnogo časa izgublja z nepotrebnim kombiniranjem. Za pridobitev rutine bo nudilo moštvo prvenstveno tekmovalje prihodnje spomladi pač najboljšo priliko in čim dobi še koristnejši način igre, bo imelo za boljše uveljavljanje v nogometnem svetu odprto pot.

Tekme za poškodbeni fond LNP v Ljubljani

Tekme v korist fonda za poškodovane igrarje so vsekakor hvalevredne. — Termin sicer ni ugoden ter je mogoče računati le na minimalen obisk, vendar je bila dana klubom možnost, da igrajo v tem času tekme.

Konstatirati moramo, da tekme niso prinesle zaželenega finančnega uspeha. Zgodile so se tudi nekatere formalne pogrške, radi katerih se je podsavezu zdelo, da mora obe prvi tekmi anulirati in določiti nov termin. V prvi tekmi proti Slovanu je Ilirija izmenjala v odmoru vratarja. Slovan je zaradi tega vložil na LNP protest. Tekmo Primorje: Svoboda je prehitela noč in se je zadnji del odigral v popolnem mraku. Tozadnji protest Svobode je bil uvaževan in je LNP odločil, da še mora tekma po-

noviti. Glede druge tekme nimamo prigravarjati, čeprav je sodnikova stvar, kdaj naj tekmo odžvižga, kajti končno je vendar-le odgovoren sam.

Povsem drug je slučaj pri prvi tekmi. Ako Ilirija ni ravnala po pravilih, je samo en izhod: verifikacija tekme s 3:0 za Slovan. Kako to, da je postal LNP naenkrat tako mil? Zakaj je postopal protipravilno? Radi ljubega denarja! Odpadel bi magnet in finančni efekt bi bil enak ničli. Kadar gre za denar, je kršitev pravil dovoljena. (Predsednik LNP je sam priznal, da je podsavez v tem slučaju postopal nepravilno, pribija pa, da na dotični seji ni bil navzoč.)

V nedeljo 21. m. m. se je vršilo prvo kolo. Prvak lige je imel za nasprotnika prvaka I. razreda. Ilirija je predvedla

za oko jako lepo igro, vendar je mogel Slovan do odmora držati rezultat 1:1. Po odmoru je napela Ilirija ostrejšje strune in je v kratkih presledkih zabil tri gole in postavila končni rezultat 4:1. Pri Slovanu je zlasti zadovoljil center-half Volkar, pri Iliriji pa notranji trio.

V drugi tekmi je Primorje po težkem boju premagalo Svobodo s 4:2 (1:2). V prvem polčasu je izgledalo, da bo rezultat senzacionalen. Svoboda je z živahnim poletom v kratkem času zabila dva gola ter je bila Primorju absolutno nadmočna. V drugem polčasu je moštvo popustilo, je pa mogoče, da je tema vplivala na rezultat.

Ponovni tekmi sta se vršili nedeljo pozneje na igrišču Ilirije. Na obe igri je precej vplival moker sneg ter je bilo jasno, da bo v precejšnji meri odločevala boljša tehnika. Tako se je tudi zgodilo. V reprizi sta favorita dosegla visoki zmagi ter je posebno prvak I. razreda doživel katastrofalen poraz.

ILIRIJA:SLOVAN 12:0 (6:0).

Slovan je nastopil brez Volkarja in ni mogel nuditi Iliriji nikakega odpora. Igralo se je ves čas na en gol. Vrtar Slovana sploh ni prišel do sape. Toliko težkih strelav najbrže ni sprejel še nikdar v svojem življenju. Navzlic temu, da je moral spustiti 12 golov, je bil brez dvoma najboljši mož Slovana. Njegova zasluga je, da ni bil rezultat še večji. Napad Ilirije je bil izredno dobro razporejen ter je izrabil vsako priliko za strel. Notranji trio Sandi-Svetic-Košak je efektno kombiniral. Mnogo sta pomagali obe krili. Obramba Slovana je bila napram rafiniranim napadom brez moči.

PRIMORJE:SVOBODA 6:2 (3:1).

Rezultat daje precej točno sliko igre. Primorje je bilo za najmanj pet golov boljše. V začetku je sicer izgledalo, da bo Svoboda trd oreh, toda čim dalje je trajala igra, tem bolj je moštvo popuščalo in se je pozneje omejilo povsem na obrambo. Napadi so bili le sporadični. Igra je v nekaterih momentih prešla meje dovoljenega, kar pa je sodnik dopustil.

O sodnikih moramo reči, da niso bili povsem na mestu. Posebno v slučajih hotimičnih surovosti in nesportnega ponašanja je treba nastopiti z vsoto strogostjo. Kdor nima obzira napram soigraču, ne zasluži obzira od strani sodnika.

V finalu se srečata torej po programu Ilirija in Primorje. Ako LNP noče že sedaj načeti poškodbenega fonda, bo moral gledati, da bo delegiral strogega sodnika.

Prijateljski derby

ILIRIJA:PRIMORJE 2:1 (2:0).

Nemogoč sodnik pokvari igro.

Že dolgo pričakovana prijateljska tekma med Ilirijo in Primorjem ni prinesla pričakovanega užitka. Glavno krivdo na tem nosi sodnik g. Dolinar, ki se je pokazal popolnoma nezmožnega za vodstvo sličnih tekem. Tekme same po našem mišljenju ni bilo težko voditi. Temu ni bil preoster, meje dovoljenega v začetku niso bile prekoračene. Pozneje so si nekateri igrarji Primorja dovolili nekatere manjše prestopke in ko so videli, da je sodnik premehak, so si dovolili več. Predvsem dva igrarja sta povzročila splošno nevoljo publike: Slamič in Jug I. To se ni zgodilo prvič, stvar jima že polagoma prehaja v kri. Take igrarje je treba takoj izločiti. Nobena kaznen naj ne bo pretrda.

Da je igra zavzela povsem neprijateljski značaj, pa niso toliko krivi igrarji kot sodnik. Od njega zavisi, da se igra ne izrodi. Če sodnik vidi, da opomin ne zadošča, mora nastopiti z izključitvijo. Mehkoserčnost tu ni na mestu, nikoli (vsaj pri tekmah ne) ne rodi dobrega. G. Dolinar menda z ozirom na »prijateljsko« tekmo ni hotel nastopiti strogo in zgodilo se mu je, kar je moralo priti. Igrarji so mu ves čas prigravarjali, med publiko pa menda ni bilo nobenega, ki ne bi imel o sodniku svoje posebno mnenje (razlika je bila v tem, da so ga nekateri javno izrekli, drugi so ga mrmrali med zobmi).

Kar se tiče prijateljskih tekem, smo že večkrat pisali, da obstojajo za vse tekme enaki predpisi, naj si bo za prvenstvene ali prijateljske. Nogometna pravila ne poznajo razlike. Sodnik, ki hoče

Okusna in zdrava je „Kolinska kava“.

prikrojiti pravila danim prilikam, oziroma loči prijateljska in prvenstvena pravila, pač ne pozna pravil.

Sodnik mora vplivati vzgojno na igrarje. Njegova piščalka naj pravočasno opomni, kaj ni dovoljeno. Če to ne pomaga — sledi izključitev. Sportno nezreli igrarji so največ krivi, da nima nogomet pri merodajnih činiteljih tiste veljave, ki bi mu pristojala. Dokler ne bomo sami iztrebili škodljivcev v naših vrstah, ne smemo pričakovati od države nikakih podpor.

O tekmi sami ni dosti povedati. Rezultat nikakor ne odgovarja. Po predvedeni igri bi najbolje odgovarjal rezultat s tremi goli razlike za Ilirijo. Ilirija je v pogledu skupnosti in kombinacije daleč prekašala svojega nasprotnika, da ne govorimo o fairnessi, o čemer pa raje molčimo.

V prvi polovici je bila igra še kolikor toliko na višku, po odmoru pa je po zasluzi sodnika izgubila vsako mikavnost, kajti igrarji so gledali le na to, da se umaknejo blesuram.

Pri Iliriji se je odlikoval notranji trio, zlasti Svetic. Ožja obramba je bila na mestu. Jakšič je bil malo zaposlen in se je mogel izkazati le v dveh slučajih. Dobljenega gola ni mogel braniti. Bil je to šolski primer of-sida. Sodnik je menda mislil, da of-side ne obstoja, če dobi napadalni igrar žogo od nasprotnika. Popolnoma je spregledal, da je bil Uršič že v of-sidu, še preden je bila žoga podana.

Primorje je imelo najboljše moči v branilcu Sveticu in vratarju Jančigaju, ki je bil zelo zaposlen. Tudi Slamič je dosti zalegel, to pa le radi tega, ker ni nihče upal priti v območje njegovih nog.

Moštvi sta nastopili:

Ilirija: Jakšič — Janez, Berglez — Pogačnik, Varčič (Unterreiter), Belak (Pipan) — Ice, Sandi, Svetic, Košak, Pipan (Doberlet).

Primorje: Jančigaj — Svetic I, Hassl — Jug II, Slamič, Pišek II — Zemljak, Franci, Svetic II, Jug I, Uršič.

Za Ilirijo sta zabila gole Košak in Svetic, za Primorje Uršič.

Takih tekem si ne želimo več, oziroma le ako jih bo vodil primeren sodnik. Radovedni smo, koga bo podsavezni odbor delegiral za finalno tekmo za poškodbeni fond, kjer se bosta oba kluba še enkrat srečala.

Zelo važno!

Današnji številki smo priložili položnice za one naročnike, ki so z naročnino še v zaostanku. Prosimo jih, da dolgujoče zneske takoj poravnajo, ker drugače ne bodo prejeli lista od novega leta dalje. — Da nam prihranijo stroške inkasiranja, prosimo vse ljubljano naročnike, da dolgujočo naročnino tudi nakažejo po položnici.

»Uprava Sportnega lista.«

